

Forfatter: Biehl, Charlotta Dorothea

Titel: Udrag fra Mit ubetydelige Levnets Løb

Citation: Biehl, Charlotta Dorothea: "Mit ubetydelige Levnets Løb", i Biehl, Charlotta Dorothea: *Mit ubetydelige Levnets Løb*, udg. af Marianne Alenius , Museum Tusulanum, 1986, s. 119. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-biehl01-shoot-idm139639966694720.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Mit ubetydelige Levnets Løb

Aaret 1771 skienkede mig det høyeste Gode jeg har nydt i Livet, endskiøndt jeg først mange Aar efter lærte at kiende Gavens fulde Værd. Jeg tog sielden ud, og da mange vare af den Meening, at den megen Stille Sidden var min Helbred skadelig, saa tog jeg den Sommer undertiiden Froekost i Kongens Hauge, og gjorde mig en temmelig *Motion*. Jeg havde valgt mig Morgenstunden, saa vel fordi den var meest forfriskende, som og fordi der paa den Tiid var mindst Folk i Haugen. Den 16de *Junij* havde jeg Bestilt min *Caffee* ved Springvandet og da jeg gik ind i det nærmeste Lyst Huus, fandt jeg der et ungt Menneske sidde at Læse, som jeg kiendte af Anseende, men aldrig havde talt med. Hans Tilbageholdenhed og store Beskedenhed voldte at han gik Bort, men da min Broder kiendte ham Bedre end jeg, saa Bad jeg ham at hendte ham tilbage, og han havde den Godhed at føye min Begiering. O hvor lidet tænkte jeg den Gang paa, at Forsynet her ved Lagde Grunden til mine kommende Dages Lyksalighed, at dets Godhed i dette ædle unge Menneske skienkede mig et Gode, som jeg saa ofte med Taare havde anraabt det om: en sand, en troefast Ven, og at jeg først mange <Aar> derefter, skulde dagligen takke det med Glædes Taare for dette kiere Møde. At jeg ikke overdriver det, maae De selv tilstaae, naar jeg faaer sagt Dem, at det var den velsignede, den evig elskede *Johan von Bulou*, hvis Kiendskab jeg gjorde paa denne Glædelige Dag.